

Az orvosképzés reformja

Most januárban jelent meg a vkn. rendelete az orvosképzés szabályozásáról. Az orvosképzés rendje, amit utoljára 1924-ben módosítottak, valóban megérett arra, hogy a mai rendkívüli idők követelményeinek megfelelően, újraszabályozzák. A rendkívüli nagy orvoshiány, a magyarság hiányos egészségügyi ellátása parancsolólag írja elő, hogy minél előbb és minél több végzett orvos álljon népünk rendelkezésére. Ettől a szemponttól vezérelve úgy rendezték az orvosképzést, hogy a tanulmányi idő megrövidüljön. Ezt úgy érte el az új rendelet, hogy eltörölte a gyakorlatot, s helyette, az egyetemi tanulmányok tíz féléve közé beiktatott, tíz havi famulusi szolgálatot tett kötelezővé.

A tanulmányi rend így a következőképpen alakul: A II. félév végén nincs szigorlat, hanem a katonai szolgálatra kötelezett hallgatók bevonulnak a négy és fél hónapos fegyveres kiképzésre. Az I. szigorlat a IV. félév végén teendő az összes tárgyakból. A nyári szünetben egy havi belgyógyászati és egy havi sebészeti, az V. félév után a karácsonyi szünetben egy havi, a VI. félév végeztével 3 havi, a IX. félév 1 havi famulusi szolgálatot végezendő. A IV. félévi gyakorlati idő kivételével a famulusi szolgálat csak olyan tárgyakból folytatható, amit az illető már hallgatott. A X. félév végén kell letenni a II. szigorlatot. Ezen szigorlat sikeres befejezése után két hónap szünet, majd hat héten belül le kell vizsgázni a III. szigorlat összes tárgyaiból. A III. és IV. szigorlat közt 1 hónapot kell eltölteni egészségvédelmi intézményben.

Az I. szigorlatot a IV. félév végétől számított négy féléven belül be kell fejezni, mert ellenkező esetben elvesz valamennyi addig hallgatott félév.

Az I. félévre való beiratkozásól számítva 10 év alatt meg kell szerezni az orvosi diplomát, másképpen nem avatható többé az illető orvosdoktorrá.

A rendelet csak a mostani elsőévesekre kötelező, a többi évfolyam hall-

gatói szabadon választhatnak az új és régi rendszer közt.

A IV. féléves halgatók jól teszik, ha most nyáron bevonulnak katonának, igaz ugyan, hogy így a szigorlatot jóval hamarabb kell letenni, de megéri, mert sok időt nyernek vele.

A III. és IV. évesek is elvégezhetik famulusi szolgálatuk nagy részét, mert a 15 napos kórházi gyakorlatok is hozzászámítanak, amikre még be lehet iktatni a húsvéti szünetekbe. Az V. éveseknek csak 3 hónapos megrövidülést jelentene az új rendszerre való áttérés.

Az orvosképzés reformjáról szóló rendeletet érthető érdeklődéssel fogadták a medikusok. Február 20-án össze is ült az orvosjelölt hivatás-csoport, hogy megvitassák az új rendeletet. A gyűlésen kialakult vélemény szerint nagy előnye a rendeletnek, hogy öt évre leszállította a tanulmányi időt és hogy az első év végére tette a katonai szolgálat letöltését, így t. i. kisebb zökkenővel lehet megoldani ezt a kérdést. A részletekre vonatkozólag azonban nem mindenben értenek egyet. Így jobb szerencsére, ha a kísérleti fizika helyett egy félévig tartó orvosi fizika lenne orvostanár előadásában, szigorlat helyett kötelező kollokviumot.

Az ötödik év végén a három szigorlat nagy nehézséget jelent, szinte lehetetlen is, hiszen a régi rendszer szerint is meglehetősen nagy feladat volt az utolsó szigorlatok letétele. Példa erre a tavalyi év, mikor — az újnál jóval könnyebb rendszer szerint haladóknál negyven közül, csak hatan szigorlatoztak le idejében. Ezért, az a kívánság, hogy a második szigorlatot tegyék előre, a negyedik év végére. Ennek semmi akadálya sem volna.

A fentebb részletezett módosítások megvalósítása véget a négy egyetem orvoshallgatói memorandumot fognak benyújtani a vallás- és közoktatásügyi miniszternél. Hisszük, hogy éppen a magyar orvosképzés érdekében a kívánt módosításokat végre is fogják hajtani

mulással nem lehet senkinek a szívébe csepegtetni. Istennel mindenkinek külön-külön találkoznia kell. Nem minden ember egyforma, ezt sajnos a középiskolában kihagyják a számításból. Nem ismerik ki eléggé a tanulók belső életét és éppen ezért nem tudnak náluk sikert elérni. Lehet, hogy túlsokat követelünk, azonban azt hiszem, ha mindenkinek külön-külön megismernek gondolkodásmódját, sokkal, de sokkal több értékes és nem annyi átlag ember kerülne ki a középiskolából.

Tehát a középiskolában meg akar-

tak bennünket ismertetni a világgal, hazánkkal és önmagunkkal. Mi ebből megismertük talán a világot és hazánkat, legkevésbé önmagunkat. Lehet, hogy az önismeret később megjön, de lehet, hogy nem. Ez a megismerés jöhet már későn, sőt tragikusan is és még akkor sem biztos, mert az ember önmagával szemben mindig elfogult. Az önismeret egyedül Isten által lehetséges. Istennel pedig a középiskolában, az órákon, sajnos, nagyon kevesen találkoznak.

Muesi Margit VIII. o. t.,
Hódmezővásárhely

SzEI lelki gyakorlatairól

A hagyományokhoz híven ez évben is megtörtént az egyetemeken általában nem szokásos, de annál inkább szükséges lelkigyakorlat. Leleki magabamélyedés. Különös beállítottsággal indult az idei. Valahogy mintha megtörté volna az emberekre belerögzött elképzelést a lelkigyakorlatról. Nem jámborkodó, nem tanulságos adomahalmazó, nem negatívumokkal rémítgető: valahogy más. Reális beállítottság jellemezte az előadó céljait, elképzeléseit: az elején megmondta mi várható egy lelkigyakorlattól, milyen kevésbé állnak a rendelkezésre a megfelelő eszközök (magány, egyenkénti megbeszélések a lelkigyakorlat-vezetővel és mikkel kell megküzdeni, hiszen az emberekbe beleövedött sok nyárspolgári elképzelés a kereszténységről, az élet belső formálásában való teljes analfabétizmus, az élmény nélküli robotélet és sok-sok más egyéb). P. Izay szándéka és terve az adottságokhoz alkalmazkodott: élményt, hangulatot akart elvívteni az emberekkel a katolicizmusról.

A cél: a legbelsőbb, személyes álláspontunk gyakorlati tisztázása létkérdéseinkben. A lelkigyakorlat vezetője P. Izay Géza jézustársasági atya a belső emberi világ halhatatlan éhségét igyekezett bemutatni valami katolikum, valami egyetemesség után.

Jaj, a tömegek előtt végzett dolgok; jaj, ahol a sok igényt kell valahogy kielégíteni, jaj, ahol göggyel és butasággal vértézi fel magát a piperézett és mindenben unatkozó — oh, ami komoly, ami életbe végő az mind unalmas — lélek. Jó erősen, jó felül állónak lenni, a dolgokat lefitymálni és különösen akkor szeretik ezt megtenni az emberek, ha természetfeletti problémák kerülnek tárgyalásra. És ilyen emberek föltétlen meggyőződését nem lehet meggyengíteni: ők a megdönthetetlen, szentírás-szavú emberek. Jaj és a rossz módszer (korlátolt keresztények ötlete): gyermekes és kicsinyeskedő motívumokkal tömködni, győzködni az ilyenek — bár végeredményben buta, mégis nagyvonalú hitetlenkedését, ferde véleményét.

Itt most, akérki is volt, akérki is lett volna, valahogy nem tudta lebiggyeszteni a száját, merevnek kellett maradnia, éreznie kellett a seperetlen piszkú felfogásainak megingását: a katolicizmus minden: nincs a földön semmi jobb, ami abban meg nem volna. Chester-toni szörnyűséges logikájú dolgokról kellett hallani: körökről, amelyek az összes többi más világnézeti elgondolásokat jellemzik, amelyek zártak és levegőtlenek, nyitlanok, megrekedtek és keresztből, maely mindent magába ölelő szétnyúlással terpeszkedik a végtelenbe: nincs korlátja és mégis van közepe, ahol metszik egymást a dolgok.

Valami végzetes titikáról a Bűnök, amibe minden bele van emelve, az én, a te, a mi bűnünk és ami

mégse reked meg itt nálam, nálad, nálunk, ami nem a kis hazugsága neki, nem a rémes gyilkossága neki, nem a fársadalom elképesztő korrupciója, nem a tömegek vérvívó ösztöne: nem, nem: maga a Bűn, amiért meghalt és amit a liturgia szerint *felix culpá*vá tudott avatni egynyi különös alakú szegényfával a Krisztus.

És az élmények e szörnyű, végtelen sorú vonulása nem lankadhat, nem állhat meg. A NOVA CREATURA, az új teremtmény, a krisztusfajta ember napesillogós megnyugvása a kegyelmi életrend és nem a favágásos szentségi élet, amint sokaknak oda sülyed.

Nagy számú hallgatósága volt ennek a loyolás, fegyelmű gyakorlatnak. A befejezés közös szentáldozással és szentmisével történt.

— kocszás —

MAGUNKRÓL

Sokan kérdezték tőlünk, hogyan lehet előfizetni a Szegedi Hidra. Sosegyan sem! Aki azt kívánja, hogy rendszeresen küldjük a megjelenő számokat a SzEI egyéb kiadványait, küldjön be címünkre (Szeged Baross Gábor-utca 2.) postautalványon vagy használatlan postabélyegben tetszés szerinti összeget, s az összegnek megfelelő értékű számat küldünk el címére. Egyes szám ára 50 fillér, ennyiért kapható megjelenés után minden szegedi újság-árusnál is. Az előfizetési díjat át lehet utalni a Magyar Bank és Kereskedelmi Rt. Szeged 26.228 számú postatakerékpénztári csekk számlája útján, a szerkesztőségünktől kért befizetési iap felhasználásával, vagy bianco csekkalapon. (Utóbbi esetben feltétlenül kérjük a csekk hátlapjára feljegyezni az összeg rendeltetését.) Hirdetési díjak átutalása is ezen a módon történhetik. Csak keresztény cégek hirdetésait fogadjuk el.

A SzEI VEGYESKARA

az új évben a hosszú előkészületek után sokat ígéro munkának látott. A fiúk és lányok szorgalmasan látogatják a próbákat, amiket hetenként háromszor Kertész Lajos egyetemi lektor vezet. Az énekkar Bach, Lassus, Bartók, Kodály, Liszt műveket tanult be és ezek alkotják első, április 11-i hangversenyének műsorát. Az énekkar azonban nemcsak az énekek művelését tűzte ki céljává! Egész zenekedvelő munkaközösséggé alakult, és hegedű, ének, zongoraszámokkal tarkítja műsorát. Az énekkar bemutatkozó szereplése április 11-én lesz az Aulában. 13-án a Rádióban ad hangversenyt az énekkar, majd Kolozsvárra is ellátogat a Kolozsvári Egyetemi Énekkar (KMDSz) munkaközösség meghívására. Ugyanekkor a Magyar Szó Munkaközösség tagjai is Kolozsváron szerepelnek, ahol az énekkarral közös műsort adnak a Mátyás Király Diákház nagytermében.

MIT ADOTT ÉS MIT NEM ADOTT A KÖZÉPISKOLA?

Nyolcadik éve már, hogy először léptem be a középiskola kapuján. Még kis gyerek voltam. Nem hívott semmi cél. A szüleim beíratkák, hát jöttem. Hozzánöttem azután a padokhoz, a diákülethez, a könyvekhez a tantárgyakhoz. Mindenhez, amit úgy hívnak, hogy gimnázium. És most, mikor kilépni készülök ebből a közösségből, szeretném elmondani, hogy mit kaptam és mit kellett volna kapnom.

A legelső, amit a középiskolának köszönhetek, az áttekinthető kép az egész világról. Mindent megvizsgáltunk, igaz, hogy mélyen nem foglalkoztunk semmivel, de ez nem is a középiskola feladata. Ugy értem, hogy a középiskola elvégzése után az életnek kevés olyan oldala van, ami előtt teljes tudatlansággal állnánk meg. Az átfogó kép a világról azt eredményezte, hogy mindenkinek kialakult egy bizonyos világnéze. Sajnos itt sokszor követnek el tévedést a középiskolában. Ugyanis a vezető tanárok a saját, sokszor józan, de gyakran ferde világnézetüket valósággal rákényszerítik a tanulóra. Azok néha küzdenek ez ellen a kényszerítő hatalom ellen. Egyszer-egyszer győznek, de legtöbbször nem. Így a középiskolából nem egyének kerülnek ki, hanem eltömegesedett, hajlítható, vélemény nélküli alakok, akiknek az élete tulajdonképpen a tanárok felfogásán, különösen a magyar- és hittanárakén áll vagy bukik. Ezen talán úgy lehetne segíteni, hogy ia diákokat egy kissé zaba-

dabban kellene hagyni, hogy önmaga fejlessze világnézetét. Az egészről azt akarom leszögezni, hogy az ember kap ugyan világnézetet az iskolában, de nem mindig helyes ez a világnézet. Egy vonalon: igazság. Rossz világnézetű tanárok másnak is rosszat adnak. De azért a középiskolában még nem mondhatjuk ki a világnézeti fejlődés szabadságát. Sőt!

Most pedig nézzük meg a középiskola munkásságát a magyarráformálás terén. Hála Istennek, a magyar nyelvvel, legalább is úgy érzem, teljes mértékben és leghelyesebb formájában kaptunk meg. Magyarságunk középpontjába a parasztságot állították, és célul tűzték ki eléink, ezért dolgozni, harcolni és áldozni. Ez nagyon szép és nagyon nemes dolog. Hálás is leszek mindig magyar tanárainknak, akik a hazaszeretetnek ezt a legnemesebb fajtáját oltották belénk. Főleg azért vagyok hálás, mert nem csak szóval hoztak áldozatot a hazáért, hanem megmutatták, hogy ők maguk is azt teszik, amit tanítanak. Tehát, amint mondtam, a magyar életet, a ma élő problémákat legalább is úgy hiszem, olyan megvilágításban láttuk és tettük a magunkévá, mely bennünket is a magyar jövő harcosává tesz.

Most hátra van még egy kérdés. Hogyan próbáltak belőlünk egyént nevelni? Sajnos azt hitték, hogy ez nagyon könnyű. A vallásos érzés beoltásával akarták elérni. Ez azonban nem nagyon sikerült. Hiszen Istent ta-